

31 Mart'ın en kritik sonucu **KÜLTÜREL MÜSLÜMANLIK GERİ DÖNÜYÖR**

31 Mart'ın en kritik sonucu... Kültürel Müslümanlık geri dönüyor

20 Nisan Cumartesi 2019 00:23

Cemil Kılıç yazdı...

Türkiye'de seçimler, özellikle 1950'den beri dinsel söylemlerin önemli ölçüde etkili olduğu bir sosyal süreç içerisinde gerçekleşiyor. Seçmen tercihlerinin dinle ve dinsel değerlerle ilişkisi üzerine yazdığımız; **"Muharref İslam ve Seçimler"** başlıklı yazımızda da belirttiğimiz üzere seçim sonuçlarını dünyevi beklentilerden ziyade, uhrevi hayaller belirliyor. Bu gerçeği kabul etmemek konusunda ısrarla direnenler var. Hatta bizim tahlilimizi sosyolojik gerçeklere aykırı addedecek düzeyde yadsıyanlar var. Lakin biz ısrarla ifade etmeye devam edeceğiz ki, laikliğin toplumsal anlamda egemen olmadığı bir ülkede sadece ekonomik meseleler üzerinden yürütülecek bir kampanya ile seçim kazanmak imkânsız denecek kadar zordur. Zira, muharref İslam'ın en aslî unsurlarından biri olan şükretme, kanaat etme ve yaşanan zorlukları uhrevi cennete giden yolda imtihan vesilesi sayma anlayışı, kitleleri sosyal realiteden inanılmaz düzeyde koparıyor. Bu kopuş dünyevi gerçekleri görme ve kabul etme konusunda onulmaz bir körlüğe yol açıyor. Bu körlüğün tedavisi yani onulması için toplumsal laikleşme şarttır. Laikliğin görece toplumsallaştığı şehirlerimizdeki seçim sonuçları ile diğerlerindeki sonuçlar arasında nasıl bir uçurumun olduğunu her seçim sonrası sürekli gözlemliyoruz.

Bu girişten sonra 31 Mart 2019 tarihli seçimin sonuçları hakkında birkaç kelam edelim...

NEDEN AZ KAYIP VERDİLER

Türkiye'nin büyük şehirlerinin çoğunun yönetimi muhalefete geçti. Gerek nüfus gerekse ekonomik güç bakımından

değerlendirildiğinde ortaya çıkan sonuç, yakın zamanda büyük bir siyasal değişimin yaşanacağını gösteriyor.

Pek, bu sonuç nasıl ortaya çıktı?

Çoğu analist, sonucu ekonomik krize bağlıyor. Ne var ki yaşanan ekonomik krizle ortaya çıkan sonuç tam anlamıyla paralellik arz etmiyor. Türkiye neredeyse üçte bir oranında yoksullaştı ama iktidar bu oranda oy kaybetmedi. Normalde oy kaybının da yoksullaşmaya paralel olması gerekirdi. Ancak iktidarın oy kaybı çok kısıtlı bir düzeyde kaldı.

Peki, yaşanan ağır krize rağmen iktidar neden bu denli az kayıp verdi?

Nedir buradaki ana etken?

Elbette pek çok etken söz konusu ama ana etkeni n tespiti, sonraki süreçte yaşanacak siyasal mücadelede başarılı olabilmenin de yolunu gösterecektir.

Evet, doğrudur; neredeyse bütün medya iktidarın elindeydi.

Evet, doğrudur; bütün devlet kurumları iktidarın hizmetindeydi.

Evet, doğrudur; neredeyse bütün dinsel kurumlar; camiler, diyanet, cemaat ve tarikatlar iktidarın propagandisti idi.

Evet, doğrudur; sermaye çevreleri çoğunlukla iktidarın yanındaydı.

Ne var ki bütün bunlar bile iktidarın kaybının azlığını aklen izah konusunda yeterli ve gerçekçi değildir.

Çok önemli etkiye sahip oldukları muhakkak ama yeterli ve ana unsur değiller. Zira öyle olsaydı iktidarın hiç oy kaybetmemesi hatta oy artışı sağlaması gerekirdi. Normal koşullarda böylesi imkânlarla sahip bir iktidarın oylarını artırması kaçınılmazdır.

İktidarın sahip olduğu güç ve imkânlar sadece bir araç hüviyetindedir. İktidar o araçlarla halka bir şey anlattı. İşte ana etken o şeydir!

Nedir o şey?

O şey kesinlikle "beka" adı verilen ölüm kalım mücadelesidir.

NELER NELER...

İktidar sahip olduğu devasa güç ve aygıtlarla halka bekayı anlattı ve kaybı en aza indirmeyi başardı.

Bekanın içinde ne vardı ki halkın önemli bir kesimi buna inandı?

Gerçek şu ki beka dedikleri ölüm kalım mücadelesinin içinde sözde milli ve dini değerler vardı. Sözde diyorum zira iktidarın bu konuda samimi olmadığı, gören gözler, duyan kulaklar ve akleden kafalar için malumdur.

Ne dediler?

Ezan, Kur'an, İslam, Allah, Kudüs, Mekke, Medine, Cennetin anahtarı, mahşerde berat belgesi ve daha neler neler...

Anımsayalım;

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü kutlaması için düzenlenen törende kadınların polis barikatını protesto için attıkları sloganları, haykırışları, bağırış çağırışları, öttürülen düdüklere ezanı protesto olarak çarptırmaya çalıştılar.

Sonra, muhalefet seçimi kazanırsa ezanın Arapça okunmasını yasaklayacak, Türkçe okutacak dediler.

Sonra, Kur'an Kurslarını ve İmam Hatip okullarını kapatacak dediler.

Sonra, başörtülüler sokağa bile çıkamayacak dediler.

Sonra, muhalefete İslam düşmanı, hain, kafir, ateist, dinsiz dediler.

Sonra, teröristleri belediyelere yerleştirecekler dediler.

Sonra, PKK dediler, FETÖ dediler.

Sonra, illet dediler, zillet dediler, hatta adı bile dediler.

Bütün bu ithamların ardından seçmenleri ahiretle korkuttular.

Bize oy verirsiniz, oyunuz mahşer günü berat belgeniz olacak dediler.

Bize oy verirsiniz cennetin anahtarı cebinizde olacak bile dediler.

Bu son iki cümlemin tersini düşünelim ve ne demek olduğunu telaffuz edelim:

Bize oy vermezseniz meşherde kurtuluşunuz yok. Yani haliniz harap dediler.

Bize oy vermezseniz cehenneme gidersiniz dediler. Yani demek istediler.

Zira, bize oy verirseniz cennete gidersiniz sözünün tersi, bize oy vermezseniz cehenneme gidersiniz demektir. Bunun tartışılacak bir yanı var mı?

YİNE DE EZİCİ ZAFERİ KAZANAMADILAR

Gerçek şu ki, 31 Mart seçimlerinde dinsel değerlerin istismarı sanılandan da daha çok etkili oldu. Kitleler ekonomik krize karşı dinle uyutuldu. Allah ile aldatmanın, Kur'an ile kandırmanın son sürümü denilebilecek yol ve yöntemler insafsızca kullanıldı.

Ne var ki, görünenin aksine yapılan bir din taraftarlığı yahut dinsel değerlere sahip çıkma değildi. Zira, söyledikleri gerçeğe ve hakka dayanmıyordu. Sahip oldukları dünyevi ikballeri kaybetme korkusu onları din gibi aziz bir duygu ve inancı bile istismar etmeye yöneltti. Evet, bundan hiç çekinmediler, vicdanları sızlamadı, ruhları daralmadı. Zira öyle anlaşılıyor ki inandıklarını iddia ettikleri o dine ve o dinin değerlerine hakiki manada inanıyor değillerdi.

İnansalardı İslam'ın en aziz beş temel değeri, onları bu yanlış iş ve davranıştan men ederdi. İçlerinde taşıdıkları iman, yalan söylemeye ve istismara engel olurdu.

Neydi o beş temel değer?

Adaletti, emanetti, liyakatti, maslahat ve meşveretti.

Lakin bu değerleri ayaklarının altına almaktan geri durmadılar.

Adaletsizlik ettiler, yalan söylediler, iftira attılar, kumpas kurdular, çarpıttılar ve batılı hak suretinde göstermeye çalıştılar.

Fakat tüm bu yaptıklarına rağmen yine de istedikleri ve gönüllerinden geçen ezici zaferi kazanamadılar.

Sahi neden hedeflerine ulaşamadılar?

Kaç seçimdir yenilen muhalefet, bu defa ne oldu da yenilmedi?

Açık söyleyelim; net ifade edelim ki sisli bir alan kalmasın.

Muhalefet her şeyden önce dilini değiştirdi; muhafazakâr seçmenin de hoşuna gidecek tabirleri öne çıkardı. Zaten Millet İttifakı'nın iki bileşenin biri olarak milliyetçi muhafazakâr yapıda olan İyi Parti mevcudiyeti, iktidarın muhalefete yönelik dinsel ve muhafazakâr söylemler üzerinden yürüttüğü kampanyanın etkisini belli ölçüde kırdı.

Malumunuz Ankara'da muhafazakâr kökenli bir adayla seçime girildi.

Akdeniz ve Ege sahil kesimindeki şehirlerdeki başarılarda bile dilin önemi büyüktü.

Ama seçimlerin en önemli şehri hiç kuşku yok ki İstanbul'du.

İstanbul seçimlerinin özel olarak incelenmesi şarttır.

Muhalefet İstanbul'da Sn. Ekrem İmamoğlu'nu aday göstererek çok isabetli bir tercihte bulundu. Sn. İmamoğlu'nun sağ – muhafazakâr seçmene sıcak gelen söylemleri, dili, hareketleri ve sakin tarzı seçimin kaderini değiştirdi.

İHMAL EDİLMEMESİ GEREKEN DİL

Sn. İmamoğlu'nun şimdije değin sol adayların pek kullanmadığı tabirleri kullanması, sadece oy değil dua da istemesi, Eyüp Sultan Camisinde Kur'an okuması, Cuma namazlarına gitmesi, muhafazakâr seçmenin ağırlıkta olduğu semtlere yoğunlaşması, çarşı pazar ziyaretleri ve ziyaretler sırasında gerçekleşen diyaloglardaki muhafazakâr içerik, gitgide etkisini artırdı ve başarıyı getirdi.

Elbette ki, seçim başarısının pek çok etkeni var; örgütçülük, özveri, toplumsal koşullar, ekonomik bunalım, yapılan işbirlikleri, HDP seçmeninin tavrı ve CHP Genel Başkanı Sn. Kemal Kılıçdaroğlu ile İyi Parti lideri Sn. Meral Akşener'in stratejik açıdan ve taktik olarak geliştirdikleri kampanyanın muhteviyatı vb.

Türkiye'de yerelden başlayan değişimin genele ulaşması ve siyasi iktidarın muhalefete düşmesi için solun, kültürel Müslümanlık temelinde muhafazakâr bir dili ihmal etmemesi gerekiyor.

17 yıldır iktidarcı yürütülen siyasal ümmetçi politikaların toplumu belli ölçüde değiştirip dönüştürdüğü yadsınamaz bir gerçektir. Bu gerçeği göz önünde bulundurarak hareket etmek ve yeni bir dönüşümü başlatabilmek için siyasal ümmetçiliğe karşı kültürel Müslümanlık temelinde bir dilin daha da geliştirilmesi elzemdir.

Öte yandan Türkiye'de laikliğin çok büyük yara aldığı herkesçe malumdur. Devletin ve toplumun yeniden laiklik esası temelinde inşası uzun bir süreç gerektiriyor. Süreç özenle yürütülmelidir. Toplumun din algısı siyasal İslam'dan kültürel Müslümanlığa doğru çevrilmelidir. Kültürel Müslümanlıkta laik devleti tehdit eden bir unsur yoktur. Tehdit siyasal İslam'dadır.

Zira siyasal İslam, ulus gerçekliğine karşına ümmet ütopyasına sarılmaktadır.

Zira siyasal İslam, modern hukuka karşı şer'î hukuku öne sürmektedir.

Zira siyasal İslam, egemenlik kaynağı olarak halkı değil transandantal tanrı mefhumunu savunmaktadır.

Lakin kültürel Müslümanlık, millet mefhumuna bağlılığı, ümmete mensubiyete göre önceleyen bir karaktere sahiptir. Kültürel Müslümanlık, modern hukukun imkânlarının ve daha ileri bir evreyi ifade ettiğinin farkındadır. Ayrıca ve daha da önemlisi, kültürel Müslümanlık, seçimlere, Cumhuriyete ve demokrasiye dair bir ülfet ve ünsiyet kazanmıştır.

DEĞER MERKEZLİ ÇAĞDAŞ DİNDARLIĞA GEÇİŞ SAĞLANMALIDIR

Solun Türkiye'deki muhtemel iktidarı, toplumu önce siyasal İslam'dan kurtaracak yolu açmalı ve bunu da kültürel Müslümanlık seçeneği ile gerçekleştirmeli, ardından kültürel Müslümanlıktan demokratik, devrimci sol İslam'a yürünmelidir.

Demokratik, devrimci sol İslam, devletin laiklik ilkesine yeniden yaşamsallık kazandıracak bir aydınlar hareketi olarak başlayıp halk içinde yayılmalıdır. Halkın din algısı, toplumcu, ilerici ve hak arama mücadelesi temelli bir mahiyetle yeniden inşa edilmelidir.

Toplum, din denildiğinde birtakım sembol ve ritüelleri değil ahlak, erdem, adalet, hak gibi değerleri anlamalıdır. Ritüel ve sembol merkezli dindarıktan, değer merkezli çağdaş dindarığa geçiş sağlanmalıdır.

İşte bize göre 31 Mart seçimleri böylesi bir yolun ilk ve en önemli adımlarından biri olarak tarihi bir anlam ifade etmektedir. Şayet seçim sonuçları ve elde edilen başarılarla birlikte sahip olunan imkânlar doğru kullanılır ve doğru değerlendirilirse Cumhuriyetimizin 100. yılında daha demokratik bir Türkiye, daha çağdaş bir toplum ve daha modern bir dindarlık ülkümüz, hayatiyet kazanma bağlamında git gide somutlaşacaktır.

Gerçek şu ki, 31 Mart seçimleri, ulu önder Atatürk'ün muasır medeniyetler seviyesi / çağdaş uygarlıklar düzeyi dediği ulusal ereğe giden yolda tarihsel bir dönüm noktası olarak politik tarihimizdeki silinmez ve unutulmaz yerini almıştır.

Bu yerin önemi, sosyo - politik analizlerin ortaya koyacağı bilimsel ve sosyolojik verilerle yıllar ilerledikçe daha da iyi ve daha da berrak bir biçimde anlaşılıp takdir edilecektir.

Bu vesileyle seçilen tüm başkanları, özellikle de yaşadığım şehir İstanbul'un yeni başkanı Sn. Ekrem İmamoğlu'nu içtenlikle kutluyor, başarılar diliyorum.

İktidarın ölüm kalım mücadelesi / beka söyleminin dayandığı korku iklimine karşı **"Martın sonu bahar!"** sloganındaki umudu yeğleyen seçmenin bundan sonraki süreçte daha da güçleneceği aşikârdır.

Evet; hep birlikte yaşayıp göreceğiz.

Güzel günler göreceğiz...

Cemil Kılıç

Odatv.com

□

cemil kılıç

odatv

arşiv

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

